



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 45. Epistola contra Concilium Papiense scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Germaniæ extiterunt, qui se noxio Sæcul. XII.
 schismate involvi passi non sunt. Nec A.C. 1160.
 temere, sed post longam demum delibe-
 rationem Archiepiscopus legitimum Pa-
 pam recepit, facti sui rationem reddens,
 quod tota Ecclesia (nempe pars major)
 in Alexandrum consensisset. Quamvis
 vero tanta libertas Fridericum Impera-
 torem graviter affligeret, nihilominus
 durius in Præsulem consulere non aude-
 bat, sed quoties ad Curiam veniret
 Eberhardus, emicans ex S. Viri vultu
 majestas Principem in officio continebat.
 Id non nunquam Fridericus proprio ore
 fatebatur; at S. Præsul exilium vel mor-
 tem pro Deo sustinere sive schismatis
 sive quacunque alia occasione ardentem
 desiderabat. Obiit S. Eberhardus annis
 quatuor a Concilio Papiensi elapsis, illa
 nocte, quæ inter Dominicam & diem
 Lunæ, vigesimam secundam Junii inter-
 cedit, anno a partu Virginis millesimo
 centesimo sexagesimo quarto, ætatis
 septuagesimo nono, & Pontificatus sui
 decimo octavo. Multa miracula ad ejus
 tumulum patrata leguntur, & ipse in
 Sanctorum numerum relatus est.

§. XLV.

*Epistola contra Concilium Papiense
 scripta.*

Henricus Cardinalis Presbyter, olim *Bibl. Ciste.*
 Aa 3 *Mo. to. 3. p. 241.*

Sæcul. XII. A. C. 1160. Monachus Clarævallensis, Odo Cardinalis Diaconus, & Philippus Abbas de Eleemosyna, Monasterii Ordinis Cisterciensis in Diocesi Carnutensi, data epistola encyclica, omnes Præsules & Fideles contra epistolam Synodalem Concilii Papiensis præmunierunt. Inprimis Judicium haud fuisse competens affirmant, & dicunt: *Si Ecclesia Romana circa aliquam causam judicanda est, Romæ ab Episcopis illius provinciæ, & universali totius Ecclesiæ Concilio judicanda erat. Romæ majore facilitate & libertate, quid in electione Alexandri actum sit, cognosci potuisset.* Tum postquam affirmarunt, Jus eligendi Papam tribus Cardinalium Ordinibus, Episcoporum, Presbyterorum & Diaconorum esse reservatum, subjungunt: *Si ad electionem Papæ Capitulum Basilicæ S. Petri admittitur, cur non etiam Canonici Ecclesiæ Lateranensis, quæ Romæ prima est, cur non Clerici S. Mariæ Majoris, cur non Abbates monachique S. Pauli & S. Laurentii, quæ omnes Ecclesiæ Patriarcales sunt, admittantur?* Quædam deinde S. Petri Decano, Schismatico veterato, Petri Leonis Sectatori, speciatim exprobrant. Refutant etiam, quod dicebant Schismatici, Alexandrum in sua Bulla fassum fuisse, quod Octavianus a duobus Cardinalibus fuisset electus, cum in ea tantum nomina-

nominatus dicatur, ex quo non sequetur, fuisse electum.

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Merita Alexandri dilaudant, & accusant Octavianum, quod quædam vi adhibita peregrisset. Illis vero, qui Alexandrum damnabant, eo quod nomine ipsius nemo ad Concilium Papiense venisset, causam defensurus, respondent: *In illam regionem ad agendam Pontificis causam missi eramus, cum vero in eo negotio Imperatorem adire voluimus, tuto accedere non licuit. Undique minæ sonabant, undique terrebant mortis pericula. Animus erat, in conspectum Imperatoris procedere, non ut Judicium, nomine Ecclesiæ proferendum, subiremus, sed ut veritas rei, sicut peracta erat, ad Imperatoris aures perveniret. Verum banc licentiam (id Deus, scrutator cordium, scit) obtinere non potuimus.*

§. XLVI.

Epistolæ Arnulphi Lexoviensis.

Arnulphus ex Archidiacono Sagiensi, anno millesimo centesimo quadragesimo primo, Episcopus Lexoviensis, Vir in Regis Angliæ ditionibus inter Præsules nec scientiæ laude nec auctoritate ulli secundus, ubi Alexandrum electum fuisse fama percepit, ad eum epistolam dedit, in qua Papam legitimum salutatur, animum contra Schismaticos

*Mabil. ad
ep. 348.
S. Bern.*

*Arnul.
ep. 19.*

A a 4 addit,